ПРОЛЕТАРЫ УСІХ КРАЁЎ, ЗЛУЧАЙЦЕСЯ!

ЧЫРВОНАЯ ЗЬМЕНА

№ 151 (1118) | АЎТОРАК, 1-га ліпеня 1930 г.

ШТОДЗЁННАЯ ГАЗЭТА РАБОЧА-СЯЛЯНСКАЙ МОЛАДЗІ
Орган ЦК і Менскага АК ЛКСМБ
УМОВЫ ПАДПІСКІ:
1 месяц . . . 30 кап.
3 месяцы . . . 90 „
6 месяцаў . . . 1 р. 80 „
1 год . . . 3 р. 30 „
АДРАС РЭДАКЦЫІ: Менск, вул. Карла Маркса, 38
Тэлефоны: рэдактара—7-25, сэкратарыят—12-19.
АДРАС КАНТОРЫ: Комсамольская 25, тэлеф. № 903.
ГОД ВЫДАНЬНЯ X.

Кошт асобнага №—2 кап.

XVI зьезд УсеКП(б)

ДЗЕНЬНІК ЗЪЕЗДУ

3-ці дзень

Ранішняе пасяджэньне зьезду 29 чэрвеня адкрываецца тав. Пятроўскім, які абвяшчае аб пачатку спрэчак па палітычнай і арганізацыйнай справаздачах ЦК УсеКП(б).

У спрэчках да абедзенага перапынку выступалі т. т. Постышаў (Украіна), Позэрн (Ленінград), Ляонаў (Масква), Эйхэ (Сібір), Пінькоўскі (Урал, Чэлябінск), Андрэеў (Паўночны Каўказ), Перапечка (Дальні Ўсход), Голашчокін (Казакстан).

Пасьля гэтага слова атрымаў адзін з прадстаўнікоў правай апазыцыі т. Угланаў. Прамова т. Угланава часта прарывалася воклікамі дэлегатаў зьезду аб незадаволеньні яго заявамі аб гатоўнасьці працаваць з партыяй. Наперакор відавочнасьці і ўсім вядомым фактам Угланаў адмаўляў свой удзел у фракцыйнай рабоце правых.

У наступных выступленьнях т. т. Варэйкіс (ЦЧО) і Шэбалдаева (Ніжняя Волга) гэтае недавер'е знайшло рэзкі адбітак. І т. Варэйкіс і т. Шэбалдаеў патрабавалі як ад т. Угланава, так і ад апошніх лідэраў правай апазыцыі—т. т. Бухарына, Рыкава і Томскага—рашучых і недвусэнсоўных заяў аб іх цяперашняй пазыцыі.

Пасьля прамовы т. Шэбалдаева дзённае пасяджэньне закрылася.

4-ты дзень

На ранішнім пасяджэньні 16-га зьезду УсеКП(б) 30 чэрвеня працягваліся спрэчкі па дакладах ЦК. Выступілі т. т.: Міраў (Ленінград), Кабакоў (Урал), Хатаевіч (Сярэдняя Волга), Кубарь (Украіна), Баргавінаў (Паўночны Край), Зеленскі (Сярэдняя Азія), Румянцаў (Заходняя вобласьць), Косіор (Украіна) і Бубноў (Масква)

З ЧЫМ ПАРТЫЯ, РАБОЧАЯ КЛЯСА, КРАІНА ПРЫШЛІ ДА XVI ЗЬЕЗДУ

Прайшоўшыя перад XVI зьездам партыі шматлікія партыйныя конфэрэнцыі і абгаварэньне тэзісаў да зьезду ў ячэйках партыі паказалі, што партыя абсалютна мела рацыю, калі заастрыла ўвагу на барацьбу супроць правага ўхілу.

Пасьля вядомай заявы таварышоў Бухарына, Рыкава і Томскага ўвосень 1929 г. аб прызнаньні памылковасьці сваёй праваўхілісцкай пазыцыі, у нашай партыі знайшліся такія элемэнты (хаця вельмі і вельмі нялічныя), якія гэтую заяву расцэньвалі як ліквідацыю правай небясьпекі ў нашай партыі. Аднак, пераважная большасьць партыі і ўсе кіруючыя органы ад ЦК да райкомаў, ня сталі на гэты пункт гледжаньня, на гэтую па сутнасьці апартуністычную пазыцыю, на пазыцыю складаньня зброі ў барацьбе з галоўнай небясьпекай у партыі, якая рэальна існуе.

Наадварот, прымаючы да ведама заяву лідэраў правай апазыцыі, Цэнтральны Камітэт партыі заклікаў усю партыю ня толькі ня спыняць, але ўсямерна ўмацніць барацьбу з усімі праявамі правага ўхілу, як у тэорыі так і на практыцы.

Ацэньваючы прызнаньне памылак з боку лідэраў правага ўхілу, як бязумоўную перамогу лініі партыі, як удар па правым ухіле, Цэнтральны Камітэт ні на адну сэкунду ня жывіў ілюзій наконт таго, што заявы правых лідэраў вядуць да фактычнай ліквідацыі правай небясьпекі.

У пэрыяд адбываньня раённых і акруговых партыйных конфэрэнцый мы мелі актывізацыю правых элемэнтаў нашай партыі. На большай колькасьці раённых і акруговых конфэрэнцый выступілі правыя апартуністыя, якія паўтарылі старыя песьні з выпрабаванага праваўхілісцкага славеснага арсэналу нападак на ЦК партыі, на генэральную лінію партыі.

У час абгаварэньня тэзісаў праваапартуністычныя элемэнты праявілі даволі актыўную дзейнасьць. На шматлікіх ячэйках правыя апартуністычныя элемэнты імкнуліся дыскрэдытаваць ЦК, імкнучыся прадставіць ЦК нездольным усіх перагібаў. Ва ўсёй непрыглядна-й красе яшчэ раз выявіўся пэсымізм, няверʼе правых у творчыя сілы рабочае клясы, спалох перад цяжкасьцямі, поўнае няверʼе ў колгасна-саўгаснае будаўніцтва, няверʼе ў рэальнае выкананьне пяцігодкі.

Правыя ізноў імкнуліся выступіць з патрабаваньнямі, якія зьяўляюцца па сутнасьці праграмай капітуляцыі перад клясавымі ворагамі ўнутры краіны і па-за ёю.

Яны патрабавалі адмаўленьня ад палітыкі фарсаванага будаўніцтва саўгасаў, адмаўленьня ад суцэльнай калектывізацыі, адмаўленьня ад узятых тэмпаў разьвіцьця прамысловасьці. Яны выказвалі адкрыта ці замаскавана паніку перад цяжкасьцямі, патрабавалі не барацьбы з гэтымі цяжкасьцямі, не перамогі іх, а раўненьня на іх і прыстасаваньня да іх, выказвалі настроі адсталых груп рабочых, якія не жадаюць змагацца з цяжкасьцямі.

Адзін просты пералік таго, аб чым гаварылі ў сваіх выступленьнях праваўхілісцкія элемэнты ў час абгаварэньня тэзісаў Якаўлева і на партыйных конфэрэнцыях, яшчэ раз паказвае, чые думкі, чые настроі выказваюць правыя ўхілісты, чый слух у нашай краіне і буржуазным сьвеце ўслаўляюць яны сваімі выступленьнямі.

У той час, як уся партыя вяла дзейную падрыхтоўку да надыходзячага партыйнага зьезду, і як да гэтага зьезду праз свае раённыя і акруговыя конфэрэнцыі, ішла да зьезду праз дзелавое актыўнае абгаварэньне тэзісаў, каб прыйсьці на зьезд з усім набытым вопытам будаўніцтва соцыялізму за апошнія два гады, у гэты час праваапортуністычныя і левааппортуністычныя элемэнты па свойму вялі падрыхтоўку да зьезду.

Фактам сваіх выступленьняў на конфэрэнцыях і ячэйках у розных галінах і раёнах СССР праваапортуністычныя элемэнты паказалі, што партыя зрабіла верны прыцэл, калі галоўны ўдар у барацьбе з ухіламі накіравала направа. Праваўхілісцкія элемэнты ператварыліся ў рупар для варожых будаўніцтву соцыялізму элемэнтаў,—рупар кулацтва.

Заявы правых прадстаўнікоў яшчэ больш мізэрныя на фоне той вялізарнай работы, таго агромністага працоўнага ўздыму, які ахапіў рабочыя масы і перадавыя пласты працоўнага сялянства. „Ліквідуем прарывы к XVI зьезду партыі", „Створым новыя ўдарныя брыгады імя XVI зьезду", „дамо звыш плану к XVI зьезду столькі-та вагонаў вугалю, вагонаў мэталю", „адчынім к XVI зьезду завод, закончыўшы будаўніцтва раней вызначанага тэрміну".—Такія лёзунгі красаваліся на старонках газэт, на варотах заводаў, фабрык, такія лёзунгі праводзіліся на сходах рабочых саўгасаў і на сходах колгасьнікаў.

Ніколі ў адказ на прароцтва правых, колгасьнікі Украіны, Паўночнага Каўказу і іншых раёнаў па прыкладу ўдарных заводаў і фабрык організоўвалі рух за перабудову сваіх колгасаў ва ўдарныя колгасы, якія перавыконваюць план севу.

Так адказваюць колгасьнікі на кулацкія стогны правых опортуністых. Так яны рыхтуюцца к XVI зьезду партыі.

К XVI зьезду партыя прышла з вынікам велічэзных перамог у будаўніцтве соцыялізму. Даволі назваць два асноўныя факты, рашаючыя факты, каб зразумець усю грандыёзнасьць тых якасных перамен, якія рашаюць пытаньне аб пабудове соцыялізму ў нашай краіне.

Першы факт. Ад аднаўленчага к XVI зьезду, прыкладна ў даваенных памерах прамысловасьці, мы прышлі к XVI зьезду з амаль падвойнай вытворчасьцю (у параўнаньні з даваенным часам) цяжкай прамысловасьці—галоўнай асновай індустрыялізацыі краіны.

Другі факт. Абʼяднаньне ў колгасах на добраахвотных пачатках звыш 50 проц. усіх сялянскіх гаспадарак у асноўных збожжавых раёнах і пачатак ліквідацыі апошняй капіталістычнай клясы ў нашай краіне—кулацтва—на аснове суцэльнай колектывізацыі.

З гэтым вынікам прышла ўся партыя, уся рабочая кляса, уся краіна к XVI зьезду.

Гэты вынік мы атрымалі ў рашучай бязьлітаснай барацьбе на два франты, у барацьбе, якую мы ня спынялі ні на адну хвіліну.

Б. В.

Пролетарыят Масквы вітае XVI зьезд УсеКП(б)

МАСКВА. Сотні тысяч рабочых заводаў і фабрык вышлі 26 чэрвеня на вуліцы Масквы вітаць 16 зьезд. Усе навакольныя вуліцы былі запоўнены калёнамі. А 6-гадзіне адразу з усіх калён дэманстранты хлынулі на асвабоджаную ад выпадковай публікі плошчу Сьвярдлова. Бясконцай перамешкай пашлі міма вялікага тэатру з разгорнутымі сьцягамі чырвонафлётцы, працоўныя Замаскварэчча, пролетарыят Сакольніцкага раёну. „Ура" бясконца перакатваецца па калёнах, канчаткова заглушаючы прывітаньні членаў ураду і Массавету, якія стаяць ля Вялікага Тэатру.

Нямецкі пролетарыят вітае XVI партзьезд

(З тэлеграмы, дасланай тав. Сталіну і 16-му зьезду)

МАСКВА, 26.—На імя тав. Сталіна атрымана наступная тэлеграма: „16 партзьезду і тав. Сталіну сярэднянямецкі пролетарыят шле бурнае баявое прывітаньне, кіруемых Профінтэрнам 13.000 мансфельскіх рабочых змагаюцца на перадавых пастох супроць зьніжэньня зарплаты, не гледзячы на штрэйкбрэхерства профбюрократаў і паліцэйскі тэрор—сілы бастуючых ужо 4-ты тыдзень непахісны. Рабочыя коопэратывы, дробныя сяляне падтрымліваюць бастуючых, што паказвае бліскучыя вынікі бальшавіцкай партыі. Палкае прывітаньне вашаму зьезду.

Акругком Галле
стачачны камітэт.

Прыбыўшыя ў Кіеў з Руру нямецкія рабочыя прывітаюць XVI зьезд УсеКП(б) і хадайнічаюць аб узнагародзе тав. Сталіна ордэнам Леніна

КІЕЎ, 30.—У Кіеў прыбылі 30 нямецкіх рабочых з Руру, якія будуць працаваць у Донбасе. Шмат хто з гэтых рабочых актыўна ўдзельнічалі ў рурскіх забастоўках. Нямецкія таварышы зьвярнуліся да 16-га зьезду УсеКП(б) з прывітаньнем, у якім заяўляюць: „рабочыя Руру рыхтуюцца зараз да новых клясавых баёў, у якіх яны пойдуць шляхам, намечаным Леніным. Ідэі Леніна непераможны. Яны жывуць у сэрцах ня сотні тысяч рабочых. Мы ўпэўнены, што пад кіраўніцтвам машыністага правадыра—УсеКП(б) рабочая кляса СССР самым бліскучым чынам выканае пяцігодку. Мы заяўляем партзьезд, што ў Донбасе мы будзем працаваць ударнымі соцыялістычнымі тэмпамі з рабочымі Донбасу, каб ператварыць яго ў гігант соцыялістычнай індустрыі і тым самым перагнаць капіталістычныя краіны".

Нямецкія таварышы паслалі таксама тэлеграму ЦВК СССР, у якой яны далучаюцца да хадайніцтва працоўных СССР аб узнагародзе ордэнам Леніна „старога гвардзейца ленінскай гвардыі, лепшага вучня Леніна—тав. Сталіна".

Праз вэлё-эстафэту пролетарыят рапартуе 16-му зьезду

(Ад спэцыяльнага корэспондэнта „Ч. З.")

Менск нас праводзіў дваццаць восьмага роўна а дванаццатай гадзіне дня. З Пляцу Волі мы адʼехалі вялікай групай у колькасьці адзінаццаці вэлёсыпэдыстых, двух мотоцыклаў і аднаго аўтамабілю.

Каля праходнай менскія фізкультурнікі да вялізнай і магутнай брамы сельска-гаспадарчай выстаўкі. Адтуль ужо мы рушылі адны скрозь размытую дажджом дарогу, скрозь абманлівыя пяскі, якія вымагалі нас штохвілінна выскокваць з мотоцыклю і абедзьвюма рукамі з усіх сіл цягнуць яго пад гару.

Так мы прайшлі амаль увесь свой шлях да Барысава. На дзевятнаццатай вярсьце ад Менску ахвярай дарогі стаў т. Ратнер—рабочы „Акцябра". Ён наскочыў на вялізную выбоіну, прамільгацеў у паветры ўзьнятымі нагамі і ўпаў... з пагнутым у „васьмёрку" колам... Падʼехаўшы „Форд" падабраў яго на „крыло" і мы пайшлі далей.

Хутка другой ахвярай стаў „дынамавец", якому медычны агляд забараніў ехаць. Энтузіяст, ён прымушан быў спыніць сваё падарожжа:

— Сэрца падвяло,—казаў ён зьбялелы, трымаючыся рукой за грудзі.

У Смалявічах яны абодва засталіся чакаць цягніка да Менску...

Роўна а палове чацьвертай, паводле раскладу ВСФК, мы ўехалі ў Смалявічы. Нас сустрэў агромністы натоўп жыхароў, піонэраў, комсамольцаў, колгасьнікаў.

Прадстаўнік райкому адчыніў мітынг. Мы ўзялі эстафэту.

Сумка нашага капітана Карповіча (завод „Комунар") папоўнілася першым, узятым у дарозе, рапартам.

32 колгасы на плошчы 12042 гектары і бядняцка-серадняцкія масы раёну пасылалі зьезду свае прывітаньне.

Праз тры гадзіны мы атрымалі рапарт 15.000 пролетараў Барысава. Яны пісалі, што ў надыходзячую дзесятую гадавіну вызваленьня Беларусі ад белапалякаў, яны, як ніхто, адчуваюць гэтую гадавіну, бо іх горад быў зруйнаваны белапалякамі, а зараз увянчан дзесяткам новых пабудаваных на апошняму слову тэхнікі фабрык.

29-VI а 12-й гадзіне дня—мы ўжо ў Крупках.

Я адказваю на прывітаньні і бягу напісаць гэтую скупую вестку.

Ужо адʼехалі вэлёсыпэдысты, я запячатваю конвэрт і мы несемся іх даганяць.

м. Крупкі.

А. Малітэ.

Гішпанія ахоплена магутнай хваляй забастовачнага руху

ПАРЫЖ, 29.—Усе прамысловыя цэнтры Гішпаніі ахопленыя магутнай хваляй забастовачнага руху, які праходзіць пад рэволюцыйна-клясавымі лёзунгамі. У Сэвільлі ўсеагульная забастоўка, якая неаднакрат абвяшчалася ў афіцыйных паведамленьнях—працягваецца сёмы дзень ва ўмовах асаднага становішча. У Малазе ўсеагульная забастоўка суправаджаецца такімі-ж жорсткімі вулічнымі баямі і сотнямі арыштаў, як і ў Сэвільлі. У Мадрыдзе працягваюцца рабочыя дэмонстрацыі. Згодна паведамленьню агенцтва „Гавас", улада лічыць з магчымасьцю абвяшчэньня заўтра па ўсёй Гішпаніі ўсеагульнай забастоўкі, сконцэнтроўвае ваенныя сілы ў прамысловых цэнтрах. Соцыялістыя, сумесна з лідэрамі, рэформісцкай конфэдэрацыяй працы, склікалі нараду з мэтаю паспрабаваць захапіць рух у свае рукі і сарваць яго. Адрыўчывасьць і тэндэнцыйнасьць паведамленьняў, якія пранікаюць праз гішпанскую цэнзуру, не даюць магчымасьці атрымаць больш дакладнае ўяўленьне аб абʼёме руху, які бязумоўна праходзіць пад знакам умацненьня росту ўплыву компартыі і зьяўляецца найбольш буйным за ўсе гады Гішпанскай дыктатуры.

Да справаздачна-перавыбарчай кампаніі бюро ячэек і камітэтаў

Умець стаць на чале актыўнасьці і ініцыятывы мас

Досыць працаваць „па-старынцы ў пасяджэнчай мітусяніне“

Кіраўніцтва шмат якіх колектываў і ячэек не забясьпечыла павароту іх „тварам да вытворчасьці“

Перавыбары бюро і самаправерка павінны быць пераломным момантам у вырашэньні гэтай задачы

Ячэйка абвясьціла сябе ўдарнай

Самахвалаўская ячэйка ЛКСМБ у час самаправеркі наладзіла тры сходы, дзе абгаварыла пытаньне аб сілосаваньні, уборачнай кампаніі і ў сувязі з гэтым аб задачах самаправеркі.

Ячэйка разьбілася на брыгады. Брыгады прымацаваны да колгасаў, якія павінны будуць праводзіць падрыхтоўку да ўборачнай кампаніі. Пытаньне аб сілосаваньні ячэйкай абгаворана спачатку ў сябе на сходзе, а потым перанесена на сходы колгасьнікаў. **Для ажыцьцяўленьня намечаных у час самаправеркі мерапрыемстваў, ячэйка абвясьціла сябе ўдарнай і выклікала на соцспаборніцтва Русінавіцкую ячэйку ЛКСМБ.**

В.

КАЛІ-Ж ПАСЫЎ БУДЗЕ АКТЫВАМ?

Ячэйка ЛКСМБ Палесдруку (Гомель) мае добрыя вузоры работы па зьнішчэньню прарываў у прамфінпляне. Калі ў першым квартале гаспадарчага году прадпрыемства мела недавыкананьне прамфінпляну на 18 проц., спазьненьні і прагулы сярод моладзі, якая складае 70 проц. ад усіх рабочых, дасягалі 118 гадзін, дык мобілізаваўшы комсамольскія масы і беспартыйную моладзь, ячэйка ліквідавала гэты прарыў, і у выніку—прамфінплян перавыкананы з перавышкай і зараз ужо няма ніводнага прагулу з боку моладзі.

Але якасьць продукцыі яшчэ да гэтага дня не палепшана. Ня ўсе комсамольцы і беспартыйная моладзь ахоплены соц. спаборніцтвам, якое дае колькасныя паказчыкі, але мала якасных.

У ячэйцы слаба вывучалася нацыянальнае пытаньне, бюро адносілася да гэтага з халадком. Політбой не праводзіўся. Бюро не прымала ніякіх мер да тых, хто не жадаў вывучаць нацыянальнага пытаньня. РК хоць і ведаў аб гэтым, таксама не рэагаваў.

Адно з хваробных зьявішчаў у працы ячэйкі—гэта наяўнасьць мёртвых душ. Тлумачыцца-ж яна тым, што праца не перабудавана, і не належыць, што ў ячэйцы баяцца высоўваць на кіруючую працу тых комсамольцаў, якія ўжо доўгі час у комсамоле, але не прымаюць актыўнага ўдзелу ў працы, не гледзячы на тое, што яны здольны кіраваць той ці іншай галіною працы. Характэрны факт: калі трэ было падабраць у бюро падрыхтаванага таварыша, дык сэкратар ячэйкі і актыў нічога лепшага не прыдумалі, як зьняць з вучобы адну дзяўчыну, якая перайшла ўжо на 3-ці курс рабфаку. Яны, бачыце, не змаглі у такім колектыве комсамольцаў, які налічвае 100 чалавек, знайсьці прадаздольных хлопцаў. А яны ёсьць, але чамусьці іх баяцца высоўваць.

Бюро ячэйкі павінна будзе ўлічыць недахопы і ў сваёй працы іх выправіць.

Козін.

Чаму колектыў не на сваім месцы?

Перавыбары бюро комсамольскіх ячэек колектыву заводу „Зьвязда“ (Капцэвічы, Мазырскай акругі) прайшлі пад знакам бальшавіцкай самакрытыкі. Перавыбары паказалі, што ў ячэйках меў месца шэраг памылак, якія тлумачацца тым, **што бюро колектыву не здолела ажыцьцяўляць правільнае кіраўніцтва работай ячэек.** Ячэйкі і колектыў цалкам яшчэ не перабудаваліся адпаведна пастаўленым задачам. Праца ідзе па-старынцы ў пасяджэнчай мітусяніне. Соцспаборніцтва на заводзе не разьвіта, завком сьпіць і комсамольская організацыя бязьдзейнічае. Ударныя брыгады ня маюць конкрэтных заданьняў і працуюць нездавальняюча. Нао ул афармленых брыгад зусім мала. Большая частка комсамольцаў пападае на чорную дошку за дрэнныя паводзіны на прадпрыемстве. Напрыклад, Альшэфская З. ябіла 60 лістоў шпону і лжэ-ударнік Заяц за недысцыплінаванасьць выведзен з брыгады. Комсамолкі з брыгады вялікіх клеявых вальцаў у час работы займаюцца плёткамі. Комсамолка-партыйка Вольская займалася сымуляцыяй, прыкінуўшыся ў час працы цяжарнай. Калі пад націскам комсамольцаў гэта пытаньне было пастаўлена на бюро колектыву, дык партпрымацаваны на бюро пастараўся ўсё-ж такі яго замазаць, кваліфікаваўшы яго толькі як падрыў працоўнай дысцыпліны.

Комсамольскія ячэйкі нічога не рабілі ў галіне культурнага і нацыянальнага будаўніцтва. Трохмесячнік беларускай і яўрэйскай пролетарскай культуры прайшоў без ніякай увагі. На гэтым пытаньні спыняліся толькі ў парадку „самакрытыкі“ і то калі ўспаміналі, што трэба гаварыць на беларускай мове, а далей гэтага нічога ня зроблена.

Комсамольскія кіраўнікі „адпачываюць“, а моладзь займаецца „разлукай“

Адпачынак рабочай моладзі не організаваны. Фізгурток не працуе. Часта па вуліцы комсамольцы выкідваюць хуліганскія фокусы.

Сярод комсамольцаў пануюць мяшчанскія абывацельскія строі, самакрытыка та'ім не па душы. Гэта можа ілюстраваць факт падачы заявы комсамолкай Дромач аб выхадзе з ЛКСМ: „ня хачу,—кажа,—каб усякае ба ахло аба мне гаварыла, трапалася“. Нават сам актыў, члены бюро колектыву ў асобе сэкратара, эканомпрацаўніка і іншыя не змаглі сабе знайсьці іншага комсамольскага адпачынку, як набраўшы „морсу“ і цукерак пайсьці на кватэру да настаўніцы Чурышкай, дзе можна зацішна пабушаваць.

Рабочая моладзь, не знаходзячы сабе месца, дзе б можна было карысна правесьці свой вольны час, па вечарох, расьпявае розныя абрыдлыя ўжо песьні: „Разлука ты разлука“, „В стране далёкой, в стране богатой родился маленький поэт, уединился, людей боялся ..“ і г. д. Гэтыя факты самі за сябе гавораць, як пастаўлена культурна-масавая праца ў колектыве.

Ня скупяцца на вымовы

Праведзены політбой паказаў, што большая частка комсамольцаў політычна не падрыхтавана і ёсьць комсамольцы, якія зусім слаба разьбіраюцца ў важнейшых пытаньнях. Гэта перашкаджае хуткаму рэагаваньню на ўсякія, нават і варожыя выпадкі. У лукільнай цэх. ячэйцы быў выпадак шовінізму. Комсамольцы Шырман і Легчын не падзяліўшы міжсобку, пачалі перакідацца слоўцамі:—„жыд“, „турак“ і інш.

Ды цыпліны ў колектыве няма. Шмат комсамольцаў ня выконваюць сваіх абавязкаў, ня гледзячы на тое, што многія з іх атрымалі ўжо комсамольскія спагнаньні, на якія бюро ня скупіцца.

Колектыў слаба вядзе працу ў вакольных вёсках. Вёска Капцэвічы знаходзіцца ў паўтары кілёмэтрах ад заводу і яшчэ не колектывізавана ня гледзячы на тое, што там жыве шмат рабочых комсамольцаў. Комсамольскі колектыў палец аб палец ня вытнуў, каб умацніць колгас, які там існаваў, і ў выніку колгас развалі́ўся.

Ня байныя адносіны бюро колектыву мы нагляддаем і да працы з „лёгкай кавалерыяй“.

Райком не кіраваў, ячэйка бязьдзейнічала

Сваім ростам ячэйка не займалася, ён праходзіў самацёкам. Калі-ж рабочая моладзь і ўступала ў комсамол, дык толькі дзякуючы вялікаму ўздыму ініцыятывы працоўных мас у нашым соцыялістычным будаўніцтве. Райком комсамолу не кіраваў, сэкратара райкому бачылі ў ячэйках толькі ад перавыбараў да перавыбараў. Слаба і партыйнае кіраўніцтва. Партрымацаваныя мала зьвярталі ўвагі на працу комсамольскіх ячэек. Часта не зьяўляліся на сходы і пасяджэньні бюро, а калі хто і прыходзіў, дык ён да канца не дасяджваў. Партядро ў комсамоле не давала сябе адчуваць. Часта партыйцы і комсамольцы падавалі зусім дрэнныя прыклады.

Зараз прайшлі перавыбары бюро ячэек. Склад іх адназіўся. Прарывы, якія меліся ў працы ячэек і колектыву, выяўлены і цалкам павінны быць выпраўлены. А выпраўленьне іх магчыма, бо прашоўшыя перавыбары бюро паказалі ўздым комсамольскіх мас і шырока разгорнутую самакрытыку, якая зьяўляецца парукай палепшаньня працы колектыву.

В.

Па-старынцы ў пасяджэнчай мітусяніне...

КОМСАМОЛ У ПАХОДЗЕ ЗА СІЛОС

Даволі „ўзгадняць“ і „конкрэтызаваць“

ЧАС ЗА ПРАЦУ УЗЯЦЦА

Усебакова скарыстаць дзесяцідзённы паход комсамолу па пасеву сілосных культур і будаўніцтву сілосных ям

Ад правядзеньня сходаў—да будаўніцтва сілосных ям

Пытаньне аб сілосаваньні ў Бешанковіцкім раёне было разгледжана на раённым комсамольскім актыве, а таксама і на нарадзе сэкратароў комсамольскіх ячэек. Па пытаньню сілосаваньня ў раёне праведзена 18 комсамольскіх сходаў і 29 сходаў колгасьнікаў, організаваны 8-дзённыя курсы па сілосаваньню, дзе навучаецца 28 чалавек комсамольцаў і колгасьнікаў.

Але трэба сказаць, што ў шмат якіх вёсках комсамольскія ячэйкі ніякай работы не правялі па растлумачэньню карысьці сілосаваньня сярод бядняцка-серадняцкіх гаспадарак.

Жыўчык.

„Што гэта за зьвер—сілос?“

У комуне „Прамень Соцыялізму“ ніхто з комунараў ня ведае, што гэта за зьвер,—сілос. Самахвалавіцкі райпалясоюз і дагэтуль ня прыслаў у комуну дырэктыў аб тым, як праводзіць сілосаваньне, а апошняя ня ведае з чаго ёй пачаць.

А.

Нядбайнасьць зрывае справу сілосаваньня

Комсамольская ячэйка колгасу імя Леніна, Кліноцкага сельсавету, Чэрвеньскага раёну яшчэ да гэтага часу не разгарнула працы па пабудове сілосных ям. Гэта пытаньне яшчэ не абгаворана на комсамольскім сходзе.

Д.

КОНСУЛЬТАЦЫЯ ПА СІЛОСУ

Час прыступіць да сілосаваньня

На месцох справа сілосаваньня пакуль што знаходзіцца у стане падрыхтоўкі. Некаторыя акругі толькі цяпер пачынаюць асвойваць заданьні, якія былі дасланы Наркамземам Беларусі, абгаворваюць іх і дасылаюць свае пляны, прычым заданьні дзе-ні-дзе значна скарочваюцца.

Апошняе зьявішча зусім ненармальнае і кажа аб тым, што працаўнікі акруговых зямельных, а таксама кооперацыйных організацый не зьвяртаюць дастатковай увагі на справу сілосаваньня. Замест конкрэтнай работы некаторыя акруговыя організацыі займаюцца „конкрэтызацыяй“ пляну сілосаваньня.

Ужо зараз трэба прыступіць да сілосаваньня кармоў. У якасьці сілоснай масы ў ліпені месяцы належыць шырока выкарыстоўваць наступныя травы:

1. **Асака** з балотных сенажацяў, якая па сутнасьці зусім няпрыгодна для сушкі на сена. Спажыўнасьць нават маладога асаковага сена мала чым адрозьніваецца ад яравой саломы. Калі спазьніцца з уборкай асакі, дык сена з яе атрымліваецца зусім нягоднае. Спажыўнасьць яго горшая, чым яравой саломы і жывёла такога корму зусім ня есьць. Асаковае сена нават шкодна для жывёлы: яно жорсткае, ражучае і часта выклікае ў кароў запяжныя паносы. Таму лепш усяго асаку засілосаваць. Каб атрымаць з яе добры сілос трэба зараз-жа пасьля касьбы дробна парэзаць і загрузіць яе ў добра-абсталяваныя ямы ці траншэі, шчыльна ўтрамбаваўшы. Удалы асаковы сілос—вельмі добры корм для жывёлы.

2. **Рознае пустазельле** пры полцы ярыны (сьвірэпка, касьцёр, асот і інш.) або гародаў. Пры сілосаваньні рознага пустазельля трэба імкнуцца, каб яно было добра ачышчана ад зямлі, бо інакш сілос сапсуецца і ўся праца будзе ўпустую.

Вырываючы пустазельле трэба тут-жа на месцы адкручваць карэньні, каб яны не папалі ў сілосныя ямы.

Перад загрузкай у сілосьню, яшчэ трэба зеляніну добра перацерусь на якіх-небудзь рашотах. Рашоты можна пабудаваць з самых звычайных драбін, пераплёўшы іх лазою. Пустазельле загружаецца ў сілосьню таксама ў пакрышаным выглядзе.

3. **Бур'ян на балотах, лясох і пры сялібе.** Сюды адносяцца крапіва, маркоўнік, рапейнік, конскі шчавель, лебяда і інш. Зеляніна, якая ніколі не выкарыстоўваецца на корм ні ў выглядзе сена, так нават і ў зялёным выглядзе.

Але-ж гэта самая зеляніна, калі яе пакрышыць і правільна загрузіць у сілосьню, дае добры корм, губляючы пры гэтым сваю атруту. Бур'яны лепш сілосаваць гарачым спосабам, які, ў асноўным зводзіцца к наступнаму: пакрышыўшы зеляніну, нагружаюць яе ў яму пластом каля мэтра без утрамбоўкі, праз два-тры дні, калі яна моцна нагрэецца,—добра ўтрамбаваць і загрузіць яму новым пластом і г.д. і г.д.

Гарачы спосаб прымяняецца таму, што атрута, якая маецца ў многіх бур'янох, пры высокай тэмпэратуры зьнішчаецца.

4. **Урэшце,—трава з добрых сенажацяў** і віка-аўсяная мешанка, асабліва ў тых выпадках, калі дажджы не даюць магчымасьці высушыць на сена. Ведама, што праз сілосаваньне лепш захоўваць зеляніну, чым праз высушваньне нават пры ўжываньні правільных спосабаў сушкі.

Тэхніка сілосаваньня травы тая-ж што і асакі: трэба пакрышыць зеляніну, загрузіць у сілосьню і моцна ўтрамбаваць.

На сілосаваньне памянёнай зеляніны трэба зьвярнуць зараз асаблівую ўвагу, таму што пасеў сілосных культур па БССР ня выканан значыцца, тая зеляніна, якая чакалася ад пасеву кукурузы і слаўнешніку павінна быць заменена іншай сілоснай масай. Гэта датычыцца ў першую чаргу колгасаў, прасьцейшых кооперацыйных аб'яднаньняў.

Па пляну кукуруза і слаўнешнік павінны былі даць каля 20 проц. патрэбнай масы для сілосаваньня. Зараз яны не даюць і 10 проц. Таму 10—15 проц. недабору зеляніны спэцыяльных сілосных культур трэба замяніць травамі; пустазельлем, бур'яном. Усяго гэтай зеляніны трэба засілосаваць ня менш 250-300 тысяч тон па БССР з тым, каб выканаць на 25-30 проц. заданьне па сілосаваньню кармоў.

Гэта трэба правесьці на працягу ліпеня месяца, бо ў жніўні будзе ўжо позна—травы бур'яновыя агрубеюць, страцяць значную частку спажыўных матэрыяў і для сілосаваньня будуць менш прыгодныя.

Акруговыя, зямельныя і кооперацыйныя організацыі павінны зараз-жа выпрацаваць цьвёрдыя заданьні для кожнага сельсавету, кожнага саўгасу, колгасу і пасёлішча, забраніраваць пляцоўкі розныя зеляніны для сілосаваньня.

Кожны сельсавет, кожны колгас, саўгас і кожнае пасёлішча павінны мець дасканалую метку калі і што будзе засілосавана.

Сьвіршчэўскі.

ПАЕДУ У АДПАЧЫНАК І... БОЛЬШ НЕ ВЯРНУСЯ — так заяуляюць рабочыя, імя якім—„лятуны“

На шэрагу прадпрыемстваў цякучасьць рабочай сілы прымае паграіжаючыя памеры. Комсамольскія і астатнія заводзкія організацыі не вядуць ніякай барацьбы з гэтай зьявай

„Лятун“ — вораг вытворчасьці. З такімі неабходна павесьці сыстэматычную барацьбу, мобілізуючы супроць іх грамадзкую думку на прадпрыемствах. Таксама трэба ўзмацніць барацьбу за палепшаньне жыльлёва-бытавых умоў ў тых раёнах, дзе больш за ўсё наглядаецца цякучасьць, зьнішчыць разрыў у аплаце аднародных профэсій, у розных галінах прамысловасьці і на прадпрыемствах

Комсамол павінен быць ініцыятарам і застрэльшчыкам барацьбы з „лятунамі“

„Лятун“—наш вораг

Барацьбу з цякучасьцю рабсілы абвесьці неад'емнай часткай работы ячэек

„Пяцігодка ў 4 гады“—гэта лёзунг мас пад гэтым выкінутым самою масаю лёзунгам пад кіраўніцтвам компартыі змагаюцца за соцыялізм. У перакладзе на практычную мову гэты лёзунг азначае, што кожная фабрыка, кожны завод павінен быць адным з вінцікаў усёй нашай гаспадарчай сыстэмы і павінны бесьперабойна працаваць, каб не парушыць і не пашкодзіць усёй сыстэме.

Нажаль яшчэ толькі некаторыя прадпрыемствы так поставілі ў сябе работу. Іх адзінкі. **Большасьць-жа знаходзяцца ў рубрыцы тых, хто цягнецца ў хвасьце, тых, дзе яшчэ гэты лёзунг не знайшоў свайго адбітку ў лічбах выпушчанай прадукцыі, проц. зьніжэньня сабекошту, палепшаньня якасьці і іншых паказчыках.**

За гэта гавораць факты. Прамысловасьць Беларусі за 8 месяцаў гэтага гаспадарчага году недавыпрацавала прадукцыі больш чым на 8,5 мільёнаў руб., гадавы прамфінплян выканан толькі на 60 проц. І, нарэшце, якасныя паказальнікі і па азальнікі па зьніжэньню сабекошту яшчэ далёкі ад плянавых заданьняў.

Найбольш адсталымі галінамі вытворчасьці па выкананьню прамфінпляну зьяўляюцца гарбарнаабутковая, якая недавыканала свой прамфінплян амаль што на 14 проц. (адна толькі абутковая прамысловасьць недавыпрацавала каля 200 тысяч пар абутку, альбо 15 проц. пляну), фасфарытная прамысловасьць, металюргічная (выканаўшая 92 проц. пляну) і шэраг іншых.

Адной з прычын невыкананьня прамфінпляну ў колькасных і якасных паказчыках зьяўляецца цякучасьць рабочай сілы. У апошнія месяцы на шэрагу прадпрыемстваў Беларусі вагаляюцца проста такі **пагражаючыя памеры ўцечкі рабочай сілы.** Так званыя „лятуны“ шмат дзе заваявалі сабе права грамадзянства. Давоіі прывесьці такія факты: на фабрыцы „Дубровенская Мануфактура“ у адзін дзень каля 100 чалавек рабочых падалі заявы аб звальненьні з фабрыкі, па шэрагу віцебскіх прадпрыемстваў процант уцечкі даходзіць **да 7—15 проц.**

Сярод „лятуноў“ **не малае месца займаюць рабочая моладзь і комсамольцы.** На адным Віцебскім „Чырвоным Металісьце“ процант комсамольцаў і рабочай моладзі, якія добраахвотна кінулі завод на працягу 5-6 месяцаў, выражаецца лічбаю—16%. Тое самае наглядаецца і на іншых прадпрыемствах. І што найбольш небясьпечна дык гэта тое, **што „лятуны“ надта часта зьяўляюцца кваліфікаванымі рабочымі,** уход якіх з заводу альбо з фабрыкі надзвычайна адбіваецца на нармальнай рабоце прадпрыемстваў.

„Лятуны“ прымушаюць спыніць работу варштатаў,—зрываюць прамфінплян (гл. допіс,—Міхася). „Лятуны“—гэта парода людзей, якія менш за ўсё клапоцяцца аб становішчы прадпрыемства, іх мала хвалюе выкананьне прамфінпляну, іх галоўнае—**больш садраць з прадпрыемства і менш даць прадпрыемству“.**

Да канца гаспадарчага году застаецца ня так ужо шмат часу. Трэба, як бы там ні было, закончыць гэты год з поўным выкананьнем прамфінпляну. Для гэтага трэба ўзьняць ярасьць мас супроць „лятуноў“: выкрыць іх твар, паклапаціцца, вывучыць прычыны, якія параджаюць „лятуноў“. А допісы з месц з усёй катэгорычнасьцю сьцьвярджаюць, што **рашучай барацьбы з лятунамі нідзе не вядзецца,** што профорганізацыі і комсамол часьцей за ўсё толькі наглядаюць, а часам нават і патураюць гэтым зьявам.

„Лятун“—гэта дэзэртыр вытворчасьці, дэзэртыр соцыялісты нага будаўніцтва. Трэба, каб кожная комсамольская ячэйка зрабілася застрэльшчыкам барацьбы з „лятунамі“, каб яна першая паказала прыклад і затрымала патокі рабочых некаторых прадпрыемстваў Ленінграду, Масквы, Уралу і Донбасу, якія, у адказ „лятуном“ бяруць на сябе абавязацельствы да канца пяцігодкі не пакідаць прадпрыемстваў.

Абкружыць класавай нянавісьцю „лятуна“ і рвача, таварыскай павагай і дапамогай—ударніка, рацыяналізатара і кожнага рабочага, хто перамогу цяжкасьцяй, палепшаньне свайго добрабыту, палепшаньне сваіх жыльлёвых і іншых умоў бачыць не ў перабежцы з аднаго прадпрыемства на другое, а ў крапатлівай напружанай і штодзённай рабоце на сваім прадпрыемстве (за кантрольныя лічбы, за прамфінплян.

Барацьба з „лятунамі“ павінна стаць неад'емнай часткай у барацьбе комсамолу за прамфінплян, у барацьбе за пяцігодку.

Іх праца—„лецець“ рваць...

ДЛЯ „ЛЯТУНОЎ“ ЗАВОД—ПРАХОДНЫ ДВОР

Уцечка прымае пагражаючыя памеры, з-за яе прастайваюць варштаты, зрываецца прамфінплян, а ячэйка ЛКСМБ маўчыць. „Лятуны“—дэзэртыры вытворчасьці

„Паеду ў адпачынак і дзенебудзь устроюся“—гэтыя словы можна чуць з вуснаў большай часткі рабочай моладзі Капцэвіцкага заводу „Зьвязда“. Ня так майстар зьвярнуўся да рабочага, ня даў работу, якую той хацеў, не спадабалася кватэра—рабочы заяўляе аб звальненьні. Звальненьне для многіх—усе:—протэст на няправільнасьць цэхавай адміністрацыі на цяжкія ўмовы працы і на ўсе, што ім не спадабаецца на заводзе.

Асабліва павялічылася колькасьць добраахвотных звальненьняў у зьвязку з пераходам заводу на 7-гадзінны рабочы дзень і 5-дзёнку (з 1-га мая г.г.). Цякучасьць рабочай сілы павялічылася. **З гэтым зьявішчам барацьба не пачалася. Ні на адным сходзе пытаньне аб лятунох не стаяла, и дзе не растлумачана рабочым шкоднасьць уцечкі.**

Пасьля палучкі за май некалькі рабочых заявілі аб сваім уходзе з заводу. За імі пацягнуліся ўсе незадаволеныя. Прычынай гэтага было тое, што завод стаяў два дні—1 і 2 мая, ды і на пяцідзёўцы скараціліся два дні, у выніку ўвогуле—4 нерабочыя дні, а таму разборшчыца фанеры—тав. Дырда—заяўляе: **ужо і чалавека зьнялі, сама разьбіраю і сушу фанеру, а плата меншая, трэба ехаць у Бабруйск.**

БАБРУЙСК.. БАБРУЙСК!..

Ва ўсіх незадаволеных, звольненых з працы адны мары—Бабруйск, а там і комбінат. Шмат ужо паехала і шмат зьбіраецца ехаць. Тым часам, завод і зараз адчувае вялікі недахоп рабочай сілы. З-за гэтага вельмі часта стаяць машыны. Наўкол заводу—вёскі Акопічы і Капцэвічы. Шмат хто з жыхароў гэтых вёсак ходзіць у заработкі на завод. Атрымае сяброўскую кніжку, а там... сам сабе гаспадар.

У апошні час большая частка штатных рабочых разьехалася. Трэба было тэрмінова перагледзець штат рабочых, палоўніць яго, бо бяз гэтага нельга рэгуляваць зьмены. Часта ў адной зьмене рабочых болей, чым у другой. **На першы дзень тройцы на начной зьмене прастаялі тры клеявыя вальцы, а за імі прэсы і сушыльныя варштаты. У выніку—недавыкананьне прамфінпляну.**

Нездаровых настрояў хоць аддбаўляй. Хлопцы, асабліва вясковыя, якія працуюць больш 3 альбо 5 г. ужо досыць кваліфікаваны, але як толькі майстар пастаўіць яго на іншую работу, дык бо атмаўляецца, а не,—дык і разьлік папросіць. Многа рвачоў, і тых, хто прыносіць і падтрымлівае ўсялякія нездаровыя настроі, хто зьяўляецца ініцыятарам падбухторваньня паездкі ў Бабруйск. У большасьці гэтыя людзі з вёскі Капцэвічы. Самым уражальным месцам заводу зьяўляецца кадры і асабліва кваліфікаваныя.

Каля 20 комсамольцаў і рабочай моладзі добраахвотна пачалі выкарыстоўваць свае дзьве вольныя гадзіны на працу на заводзе з тым, каб павысіць сваю кваліфікацыю. Але неўзабаве большасьць з іх пакінула наведваць завод таму, што заводзкія организацыі не дапамаглі ім наладзіць сваю вучобу, не організавалі іх. Людзі прыходзілі на завод, падыходзілі да варштату, але ніхто ім не паказваў, ніхто не кіраваў, ніякіх заняткаў не было.

„ЛЯТУНЫ“

Вось твар некаторых комсамольцаў, дастойных званьня шкоднікаў вытворчасьці. **Алішэўская Ж.** пабіла 60 лістоў шпону,—занесьлі на чорную дошку. Калі пачалі аб ёй гаварыць, яна заявіла: **„Еду ў адпачынак, калі дзе устроюся, дык і ня прыеду“.** У комсамольскім колектыве заявілі ёй, што з вучоту не зьнімуць, а яна ў адказ кінула: „Магу палажыць білет, што-ж аба мне ўсякае барахло будзе гаварыць“!?

Комсамолец **Дунайскі**—актывісты, атрымаўшы вымову ад бюро колектыву за перагаваньне на хуліганскія паводзіны некаторых комсамольцаў і прасьледваньні рабкора, пачаў весьці цэлую агітацыю за уход з заводу, а на перавыбарчым сходзе бюро аб становішчы рабочай моладзі на заводзе заявіў так: **„На другіх заводах моладзь цьвіце, а ў нас гніе“.**

Вось гэтыя і падобныя ім прычыны зьяўляюцца глебай для ўцечкі з заводу. Яны параджаюць „лятуноў“. „Лятуны“ ёсьць, колькасьць іх павялічваецца з кожным днём, а барацьбы з імі мы яшчэ не пачыналі.

Міхась.

Дэвіз прагульшчыка—разьлік

— Мне патрэбен разьлік.

— Вам разьлік?

— Так, я больш працаваць не магу.

— Чаму?

— Бачыце разьлік мяне прымусіў узяць урач, бо ён не даў водпуску. Такія размовы можна чуць кожны дзень у канторы нова-барысаўскага шклозаводу „Домбаль“. У даным выпадку разьлік браў малады рабочы з тае прычыны, што яму ўрач ня даў водпуску. А можа і сапраўды рабочыя звальняюцца з-за нячулласьці ўрачоў?.. Не гэта ня так. Пасьля мы даведаліся, што гэты рабочы—прагульшчык. Ён прагуляў тры дні і ў амбуляторыі яму ня далі бюлетэню.

РАШЫЎСЯ НА АПОШНЯЕ — РАЗЬЛІК.

Абдурыць яму нікога не ўдалося, таму ён рашыўся на апошняе—узяць разьлік. Гэтак, спасылаючыся на розныя прычыны: адсутнасьць грошай, малая плата, цяжкая праца і інш., яны звальняюцца. Завод ня можа, як сьлед разгарнуць сваю працу, з прычыны недахопу рабочай сілы. Завод прымушан з-за гэтага карыстацца звышурочнымі работамі, а гэта ў сваю чаргу паніжае вытворчасьць працы, павялічвае брак.

Бывае і так, што замест кваліфікаваных рабочых ставяць малакваліфікаваных і ўсьлед за гэтым расьце брак, пагаршаецца якасьць. Характэрна, што процант браку для лямпавага шкла складае 23,49 пр., замест прадугледжаных 15 проц. па выдувальнаму шклу—замест 13 проц., 18-97 проц.

НОВЫЯ ПРЫХОДЗЯЦЬ—СТАРЫЯ ЗВАЛЬНЯЮЦЦА.

На завод прыходзяць новыя рабочыя, звальняюцца старыя. За адзін красавік прынята 125, звольнена 130 чалавек. Пытаньнем падрыхтоўкі кваліфікаваных кадраў фабзавком, адміністрацыя, колектывы КП(б)Б і ЛКСМБ не займаліся. Ёсьць шэраг выпадкаў, калі падлеткаў, узятых у якасьці вучняў, ставяць на чорную працу. Партыйцы і комсамольцы не дапамагаюць вучнёўству. Ахова працы бязьдзейнічае. Часта можна сустрэць малалетніх рабочых-інвалідаў, якія працавалі ў выдувальным цэху (самы шкодны цэх), дзе падлеткам працаваць не дазваляецца. Колектыў ЛКСМБ стаіць у баку ад усіх гэтых пытаньняў.

Г. КУГЕЛЬ.

РВК ЗРЫВАЕ КАСЬБУ

У Сьмілавіцкім раёне яшчэ да гэтага часу каморнікі не распачалі працы па адводу сенажаці колгасам і бядняцка-серадняцкім гаспадаркам. Колгасы „Чырвоная Зьмена“, „Савецкая Беларусь“ і „Вясёлае Жыцьцё“ гатовы да касьбы, але... РВК зрывае гэтую работу.

Каліна Р.

Комсамольскія організацыі абавязаны ўзяць на „буксір“ вучастак работы па загатоўцы сурукаў

Сурукі—гэта жэрдкі пэўнай велічыні, неабходныя, напрыклад, у дадзеным выпадку для табачных палёў Крыму. **Сурукі неабходны асабліва зараз у зьвязку з сушкай табакі. А сурукаў на Беларусі—хоць „пруд прудзі“.** І вось, для таго, каб не сарваць сушкі табакі Крымтабакколгассаюз у лютым месяцы гэтага году заключыў з Саюзлесам дагавор на пастаўку 650.000 штук табачных сурукаў.

Загатоўка і дастаўка гэтых сурукаў, як відаць з ліста тав. Скамарохава, ускладзена на Лесбел і МББ чыгункі.

Усё гэта справа была зроблена „сумленна“. Дагавор быў падпісан абодвымі бакамі. Крымтабакколгассаюзу былі выданы нарады на атрыманьне гэтых сурукаў.

— Будзьце ўпэўнены, калі дагавор заключан і падпісан,—мы яго выканаем!

Але... гэты дагавор аказаўся простым кавалкам паперы для Лесбелу. Падпісалі і з плеч далоў,—думалі лесбелаўцы. Але людзі з Крымтабакколгассаюзу ўпарта настойваюць. Ліст за лістом. Тэлеграму за тэлеграмай прысылае Крымтабакколгассаюз Саюзлесу і Лесбелу, а справа не пасоўваецца з месца.

Праўда, як вы бачыце з ліста сакратара АК ЛКСМ Крыму, Лесбел паведамляў Крымтабакколгассаюзу быццам частка сурукаў ужо загатоўлена, але прыехаўшы у Менск прадстаўнік выявіў усім іншы малюнак, аб чым зараз-жа інформаваў адпаведныя організацыі, у выніку чаго мы і маем друкуемы сёньня ліст.

А справа з загатоўкай сурукаў абстаіць у нас дрэнна.

Па-першае, Лесбел ня ведае яшчэ (?) канчаткова ў якіх раёнах будуць загатаўлівацца сурукі і ў якой колькасьці (хапя ў некаторых раёнах загатоўкі ўжо ідуць і ідуць павольным тэмпам), аб чым сьведчаць наступныя факты:

Лесбел паведаміў Саюзлес аб тым, што Мазырская акруга павінна даць 75 тысяч сурукаў, Бабруйская акруга павінна даць 55 тысяч. Калі-ж Саюзлес запрасіў гэтыя раёны, адтуль ім адказалі:

— У нас няма сурукаў. Ад заказу адмаўляемся.

Лесбел паведаміў Саюзлес аб тым, што на станцыі Калодзішча (Меншчына) загатоўлены вагоны тры сурукаў. Саюзлес, праз свайго прадстаўніка, запрасіў:—Як там наконт гэтых трох вагонаў сурукаў? **Аказваецца, што [illegible] звалена гара жэрдак, але ня сурукаў, бо загатоўцы ня прытрымліваліся памераў, указаных у дагаворы.**

У Вузьдзенскім раёне (Меншчына) павінны былі загатовіць 100.000 сурукаў, але гэтага ня зроблена. Там ляжаць ужо прыгатаваныя сурукі ўсяго на 2—3 вагоны, ды і то—вагонаў не падаюць.

Як бачыце, справа з загатоўкай сурукаў у нас на Беларусі абстаіць дрэнна. І таму пепер на табачных палёх Крыму, як гаворыць сакратар АК ЛКСМБ Крыму, катастрафічнае становішча.

Несвоечасовая адпраўка сурукаў нагубіць значную частку табакоў, нанясе вялізарнейшыя страты экспорт.

Крымская комсамолія зьвярнулася да нас з лістом, зьвярнулася да нас за дапамогай.

Мы гэтую дапамогу павінны аказаць. Разам з гэтым, **мы зьвяртаем увагу органаў РСІ і ўсёй грамадзкасьці на гэтую справу.**

Комсамольскія організацыі павінны зараз-жа ўтварыць вакол гэтай справы грамадзкую думку, павінны арганізаваць сумесна з лёгкай кавалерыяй брыгады па праверцы работы Лесбелу, Саюзлесу і МББ чыгункі ў гэтай галіне.

Комсамольскія організацыі павінны ў гэтай бязумоўна палітычнай справе быць свайго роду „грамадзкім буксірам“.

На крымскіх палёх павінна сушыцца табака, а мы, з-за недастаўкі сурукаў зрываем гэтую справу.

Комсамолія—на „буксір“ гэты адстаючы вучастак нашай работы! Час не чакае.

Цішка Верны.

VI выпуск пэдфаку БДУ

У шэрагі працаўнікоў культурнага фронту ўліваецца новы атрад—250 чалавек студэнтаў-выпускнікоў, урачысты выпуск якіх мы сёньня сьвяткуем.

4 гады вучобы ў ВНУ далі нам магчымасьць добра ўсьвядоміць тыя задачы, якія пастаўлены савецкай уладай і партыяй перад чырвоным настаўніцтвам. Пад лёзунгам выкананьня гэтых задач праходзіла наша штодзённая праца.

Студэнты-выпускнікі, добра ведаючы пастановы лістападаўскага пленуму ЦК УсеКП(б) аб падрыхтоўцы кадраў, прымалі актыўны ўдзел у організацыі курсаў па падрыхтоўцы ў ВНУ.

97 студэнтаў 4-га курсу працавалі ў якасьці выкладчыкаў на курсах падрыхтоўкі, рыхтуючы сябе для сталай работы і кіраўніцтва школай.

У час зімовых вакацый студэнтамі-выпускнікамі была праведзена вялікая праца па ўцягненьню сялян у колгасы, на растлумачэньню ім усёй карысьці колектыўнай працы. У вольны ад заняткаў час студэнты працавалі ў партшколах, на лікпунктах, у рабочых клюбах.

Пасьля заняткаў, ігнаруючы свае водпускам, студэнты фізтэху і прыродазнаўцы, пад кіраўніцтвам спэцыялістых вывучалі трактары, азнаямляліся з іх сыстэмай, бо добра ведаюць, што на вёсцы гэтыя веды будуць неабходны.

Студэнты літаратуры і гісторыі склалі аматарскі драматычны гурток і ў кожны выхадны дзень выяжджалі ў падшэфны сельсавет.

І ў акадэмічным жыцьці студэнты ішлі значнымі крокамі наперад, пад кіраўніцтвам вучоных-марксыстых.

250 чалавек—гэта не малая лічба. Разышоўшыся па фабрыках, колгасах, гэтыя 250 чалавек будуць весьці рашучую барацьбу за паступовае ператварэньне БССР з адсталай краіны ў краіну перадавую ў культурных адносінах і эканамічных адносінах.

Ускладзеныя на нас задачы мы выканаем.

Студэнт выпускнік.

Інтарэсы комбінату патрабуюць пашырэньня фабзавучу

Бабруйскі комбінат павінен пусьціць шча некалькі цэхаў, для якіх патрэбны будуць кваліфікаваныя кадры. І ў цэхах, якія зараз працуюць, зусім рэальная пагроза невыкананьня промфінпляну з-за адсутнасьці кваліфікаванай рабсілы.

Фабзавуч комбінату з 113 вучнямі ня можа задаволіць запатрабаваньняў на рабочую сілу. Іншых крыніц падрыхтоўкі рабсілы, а выключэньнем вячэрніх профтэхкурсаў, няма і ня можа быць. Што-ж датычыць ЦІП'у, дык ужо ўсе пераканаліся ў нягоднасьці яго, ні адна гаспадарчая організацыя не прымае на працу [illegible] скончыўшых ЦІП. Адсюль настойлівая неабходнасьць у пашырэньні фабзавучу.

Выходзячы з пастановы акругкому ЛКСМБ, у надыходзячы восеньні набор павінна быць прынята 300 чалавек. Для гэтай мэты ўжо працуюць курсы па падрыхтоўцы ў фабзавучы. Затрымка толькі за пабудовай памяшканьня для заняткаў і вучэльні.

Ёсьць будаўнічыя матэр'ялы, ёсьць усё, не хапае толькі згоды ВСНГБ на пабудову памяшканьня, што і ставіць пад пагрозу зрыў асеньняга набору. Паўстае пытаньне: ці хоча ВСНГБ траціць грошы на курсы па падрыхтоўцы ў фабзавуч і што ён думае аб забясьпечаньня рабсілай комбінату?

На гэтыя пытаньні мы чакаем адказу ад ВСНГБ.

Завалкоў.

Сельмашбуд пачаў працаваць

У 1930 годзе краіна атрымае 100 тысяч сялянскіх хадоў, 100 т. конных грабляў, 15 тыс. трактарных сеялак, 6 тыс. прычэпаў, 10 тысяч трактарных плугоў і г. д.

Знадворны выгляд Сельмашбуду.

Да прыёму ў Віцебскі Дзённы Рабочы Факультэт

Віцебскі Дзённы Рабочы Факультэт уступае ў трэці год свайго існаваньня. Рабочыя факультэты і дагэтуль зьяўляюцца галоўным рэчышчам, па якім уліваліся ў нашы ВНУ падрыхтаваныя агульна-адукацыйна пролетарскія масы. Зараз-жа, калі нашай краіне патрабуюцца, у сувязі з гігантскім размахам соцыялістычнага будаўніцтва, кіруючыя кадры пролетарскіх спэцыялістых на розных галінах гаспадаркі, значэньне рабочых факультэтаў у справе пролетарызацыі нашых ВНУ і ВТНУ больш узмацняецца. З гэтай прычыны грамадзкасьць павінна зьвярнуць асаблівую ўвагу на справу комплектаваньня рабфакаў і ў прыватнасьці нашага Віцебскага дзённага рабфаку.

З гэтага году Віцебскі Дзённы Рабфак у галоўнай сваёй частцы прымацоўваецца да сельска-гаспадарчага ВТНУ—Горацкай Акадэміі. Але, акрамя сельска-гаспадарчага ўхілу, Віцебскі Дзённы Рабфак будзе мець прыродазнаўчы і індустрыяльна-тэхнічны ўхілы, праводзеньне якіх пачнецца з другога курсу.

Курс навучаньня ў рабфаку скарачаецца да трох год.

Залічваюцца ў рабфак рабочыя, батракі, і бяднейшыя сяляне ва ўзросьце ад 17 да 28 год, якія маюць стаж фізычнай і грамадзкай працы ня менш, як трохгадовы. Прыём адбываецца па іспытах: па беларускай мове, расійскай мове і матэматыцы ў аб'ёме 4-годкі і па палітграмаце. Паступаючыя на яўрэйскае аддзяленьне замест белмовы трымаюць іспыты па яўрэйскай мове. Сёлета на першы курс будзе залічана 150 асоб, з іх на яўрэйскае аддзяленьне—60.

Каб быць дапушчаным да іспытаў, патрэбна атрымаць ад акруговага бюро профэсыянальных саюзаў (для сяброў саюзу), альбо ад акруговага Інспэктарыяту Асьветы (для несяброў саюзу) спэцыяльную камандыроўку на асобным бланку НКА, які апошні разьмяркоўвае паміж гэтымі ўстановамі. Заяў непасрэдна ад асоб, якія жадаюць паступіць без вышэйпаказаных камандыровак, рабфак ня прымае. Дакументы, якія належыць даслаць у АПІ, альбо Інспэктарыят Асьветы, каб атрымаць камандыроўку, наступныя:

1. Мэтрыка;
2. Дакументы аб адносінах да вайсковай павіннасьці (для мужчын);
3. Дакумант аб адукацыі;
4. Даведка аб стане здароўя;
5. Даведка аб соцыяльным і матэр'яльным становішчы камандыраванага і яго бацькоў;
6. Даведка гарсавету, альбо сельсавету аб непазбаўленьні выбарчага голасу, як паступаючага, так і яго бацькоў;
7. Акладны ліст па сельска-гаспадарчаму падатку за апошні год (для сялян);
8. Анкета, уласнаручна напісаная і падпісаная. Анкета павінна быць завераны кіраўніком установы ня ніжэй раённага маштабу, прычым за правільнасьць весткаў у анкеце адказвае, як паступаючы, так і той, хто весткі завераў.
9. На 20 кап. паштовых марак для адказу.

Дакументы ўжо зараз трэба накіраваць вышэйпаказаным установам. Прыёмочныя іспыты адбудуцца ў памяшканьні рабфаку, у г. Віцебску, на вул. Валадарскага 72-17 з 8 па 14 гадзіны раніцы 15 жніўня г. г., а заняткі з першым курсам пачнуцца з 1 кастрычніка. У час іспытаў, акрамя памяшканьня камандыраваным, ад рабфаку больш нічога выдавацца ня будзе, з гэтай прычыны кожны павінен мець грошы на харчаваньне на адзін тыдзень і грошы на білет для ад'езду да хаты, бо ніякай грашовай дапамогі камандыраваным у час іспытаў рабфак не аказвае. Коўдру, падушку трэба мець уласныя. Пасьля скончаньня іспытаў і да пачатку заняткаў (паўтара месяца). ніхто з камандыраваных ня будзе застаўлен у інтэрнаце рабфаку.

Аб залічэньні студэнтам рабфаку кожны з трымаўшых іспыты будзе паведамлён лістом на месцу жыхарства. Залічаныя студэнты павінны зьявіцца ў рабфак на вучобу 30 верасьня.

„Чырвоная Зьмена“ дапамагла

„Чырвоная Зьмена“ шмат у якіх нумарох пісала аб тым, што Гомельскаму фабзавучу імя Дзяржынскага не ўходна памяшканьне для вучобы, бо ў такіх умовах, у якіх фабзавуч знаходзіцца зараз, нельга выкоўваць кадры. У выніку зьмяшчэньня артыкулаў мы ўчора атрымалі паведамленьне, што памяшканьне тэхнікуму шляхоў зносін, згодна з думкаю „Чырвонай Зьмены“, ужо аддана пад школу. Такім чынам асеньні набор у школу ФЗВ імя Дзяржынскага ня будзе сарваны.

Пасьля расьследаваньня і абгаварэньня зьмешчанага ў „Чырвонай Зьмене“ артыкулу аб тым, што ў Гомельскім ФЗВ імя Дзяржынскага не пакаралі як належыць антысемітаў, усе факты падцьвердзіліся. Кананкоў атрымаў вымову, астатнія таксама атрымалі па заслугах.

Заметка „РСЛ, дзе ты“ была паслана на расьсьледаваньне ў Рагачоўскі РК КП(б)Б. Нас паведамілі, што вучні Ярдасіна і Віленская, аб якіх пісалася ў артыкуле, выключаны з школы.

Рагачоўскі РК КП(б)Б паведамляе, што расьследаваньнем падцьвердзіліся факты аб якіх пісалася ў заметцы „Што тварыцца ў Рагачоўскай профшколе“. Тав. Файнбэрг прыцягваецца да партыйнай адказнасьці.

Правілы прыёму ў менскую профтэхшколу будаўнікоў

З 10 чэрвеня па 1 жніўня прымаюцца заявы ў Менскую Профтэхнічную школу будаўнікоў. Для паступленьня ў школу патрэбна мець асьвету ня ніжэй 7-гадовай школы.

Тэрмін навучаньня—2 гады. Школа выпускае кваліфікаваных рабочых па будаўніцтву, якія пасьля 2-х гадовай практыкі ў абавязковым парадку высоўваюцца на пасады дзесятнікаў-будаўнікоў (кіруючы тэхнічны пэрсонал). У часе вучобы вучні таксама працуюць на буйных пабудовах г. Менску (1-шы год—4 месяцы, 2-гі—5 м-цаў, і з заработку атрымоўваюць 75 проц.).

Да заявы на паступленьне прыкладаюць дакументы, як і ў ВНУ і тэхнікумы, агулам усе ўмовы можна знайсьці ў даведчыку за 1929 год для паступленьня ў навучальныя ўстановы БССР, які маецца ў кнігарнях і Інспэктарыяце Нарасьветы. Заняткі пачнуцца 15 жніўня.

Адрас школы: Менск, Нова-Маскоўская 76, тэлефон—14-11.

Паведамленьні

2-га ліпеня а 7-й гадзіне ўвечары, у памяшканьні ФРК склікаецца раённы штаб „лёгкай кавалерыі“. Павінны зьявіцца наступныя т. т.: Міцэльман і Люстэрнік („Комунар“), Бэрман (Дзяржбуд), Каткоў (друкароў), Кельнэр (1-ая дзярждрукарня) Дэмбоў (Бастрычнік), Гэтаў (завод ДА[illegible]) Лєвіна (галантарэйная фабрыка) Бартноў (саўгас Лекерта), Вазбаловіч (рад. „Зьвязда“), Л[illegible] (Дзяржзаляв), Пуцікні (Дзяржбуд) Казлоў (1-ва „Акцябр“).

Адказны рэдактар Рэдколегія

Менск, друкарня БДВ імя тав. Сталіна

Галоўлітбел № 599